

3 Terziler kendi söküklerini dikebilir mi?

Ankara'nın kentsel gelişimi üzerinden mimarlık-kent ilişkisinin ve arayüzünün sorgulandığı yerel içerikli bir Mimarlık Haftası yaşandı Ankara'da. Daha fazla katılımı talep ediyordu.

6 İzmir Şube; bu odanın kapısı herkese açık

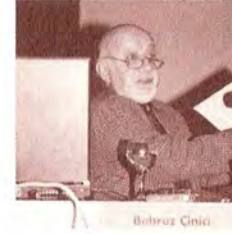
Mimarlar Odası İzmir Şubesi'nden Nilüfer Çınarlı ve Deniz Güner ile mimarlık haftası etkinlikleri kapsamında bir araya gelerek İzmir Şube'nin çalışmaları üzerine bir söyleşi yaptık.

8 Mimarlık Festivali'nde "Gençlerin Son İşleri"

1. İstanbul Mimarlık Festivalinin ana teması olan "Hafif ama Ağır/ Mimarlıkta Genç Olma Durumu" hakkındaki görüşlerini, konferansları hazırlayan mimarlara sorduk.

10 Mimarlık Festivali'nde "Ustaların İlk İşleri"

Tomris Akın 1. İstanbul Mimarlık Festivali kapsamında verilen "Ustaların İlk İşleri" konferanslar dizisini ve bir kahve altı sohbetini Yeni Mimar için izledi.

YENİ MİMAR

BU SAYIDA

GÜNDEM	2	EĞİTİM	12
DENEYİM	13	KATILIM	14
ARAKESİT	16		

MİMARLIK GAZETESİ ■ HER AYIN 1. VE 3. PAZARTESİ YAYINLANIR ■ 18 - 31 EKİM 2004 ■ SAYI 9 ■ KİTAPEVLERİNDE 1.5 MİLYON / OKULLARDA 1 MİLYON TL

ISSN 1304-9577

Mimarlık haftası nasıl yaşandı?

4-11 Ekim tarihleri arasında gerçekleşen mimarlık haftasında; İstanbul oldukça kalabalık bir yürüyüşe ev sahipliği yaptı; Ankara Şube atölyeleri merkeze alan bir etkinlik düzenledi; İzmir Şube ise haftayı yıllık programının içinden değerlendirerek, küçük ama İzmir için önemli bir etkinlik haline getirdi; Eskişehir'de

Genç olmak değil mimar olmak

"AMV Genç Mimar Ödülü"nün sahiplerinden Boğaçhan Dünderalp'in mimarlığa ait bakışı, festivalin temasındaki genç vurgusunun bir işaret sıfatı olarak yorumlanma riskini önleyici kişisel güzergahlarda biçimleniyor.

Boğaçhan Dünderalp

Berna Açık: Festivalin ana teması olan "mimarlıkta genç olma durumu" senin için ne ifade ediyor?

Boğaçhan Dünderalp: Bu etkinliklerin içinde yer alma durumum nedeniyle, kavramın kendisini, bu tektonik olarak üretilen ve sergide olan iş dışında çok da sorgulamadım. "Genç olma durumu" atfedilmiş, işaret edilmiş bir durum. Aynı şekilde bu genç olma durumuna da "hafilik ve ağırlık" durumları atfedilmiş. Bu durumun içinde düşünülerek yapılmış olan tek iş "ağırlığın hafifliği" işi. Onun dışındaki iş de zaten işaret edilmiş duruma eklenmek. Bu yüzden, bunun üzerine çok fazla kafa yormadım, yormak da çok doğru gelmiyor bana.

AMV genç mimarlar ödülü-

zasyon yazman isteniyor ve deniyor ki bu kompozisyonun teması bu. Benim, o istenen kompozisyonda kullandığım gramer bu yapısal elemanlar. Gramerin yeterli olmadığı noktada da ona eklenen başka yapısal elemanlar ortaya çıkıyor. Böyle olunca da, aslında düşüncelerimi ya da mimarlık üzerine geliştirdiğim derdi, aynı yapısal dil üzerinden üretme tavrıyla karşılaşıyoruz. Aynı zamanda kendine özgü koşullar da daha kolay okunabilir hale geliyor. Belki bu böyle açıklanabilir.

Bir diğer farklılık da şu olabilir; o işlerin hepsi, başından sonuna kadar üretiminin de içinde olduğum işlerdi. Hatta tasarımı da bu sürecin içinde yapıldı. Çünkü, bir temel çerçeve çiziliyor, bunu yaparken ona eklenen ya da değiştirilmesi gereken her durum, ki bu süreç şantiye ve yapı uygulama sürecini de kapsıyor, aslında aynı temel düşünce ve gramerin yapısını korumamdan kaynaklanıyor. Normal proje bürolarında olduğu gibi çizilmiş ve sahada uygulanan bir süreç söz konusu değil. En ince noktasına kadar düşünülmüş bir durum söz konusu ve temel düşünce sabit olmak koşuluyla diğerleri o anda karşılaşılan yeni du-

Bu, benim içinde bulunduğum şartlar üzerine geliştirdiğim bir şey; başka türleri de olabilir. Bir dil olarak ortaya konmasını ve kemikleşmesini de çok doğru bulmuyorum. **Genç kalabilmek de bu belki. Tüm koşullara karşın, tasarımı merkezde tutabilmek, bir deneyimi bir değere kemikleşmiş bir şekilde taşımamak.**

Mimarlar hep projelerini anlatırken okumalar üzerinden gidiyorlar. Bense o süreçleri

"Mimar, her ortama göre bir dil oluşturabilmeli; bu dergide iki boyutta olabilir, konferansta bir sunuş olabilir ya da bir yarışmada bir pafta üzerinden olabilir."

anlatmayı önemsiyorum. Bakan bir gözün o süreçleri okuması çok zor zaten. Ortaya çıkan durumun kavramasına ya da onun arkasında olup biteni, o süreci anlatmaya yönelik bir anlatım olmalı. Çok güzel bir yemeğin tarifini versene demek gibi bir şey. Bu mutfak merak etmek, yapmak isteyen için önem taşıyor, ama afiyetle yiyen için çok da önemli değil o anlamda. Hatta o yemeği var eden yapma biçiminin, yemeğin lezzetini arttırdığını anlatmak ve bunun peşinde koşmak çok doğru değil zaten. Bir taraftan da, o yapısal gramer dediğim şey, hem kendi derdini anlatıyor hem de peşinde koşulan şeyleri aktarabiliyorsa, zaten karşı taraf özelinde de kavranabilir hale geliyor. Ama biz mimar olarak o kısımla değil çoğunlukla süreç ve gelinen noktaya ilgilenmiş oluyoruz. **Belki buluşmaların formatından da kaynaklandı bilemiyorum ama, izleyici izleyici olmanın ötesine geçemediği için tasarlama süreçleri, çalışma ve üretme ilkeleri çok da fazla aktarılmadı bu festivalde. Sunulan projeler, işler iki boyutlu "paftalar" olarak kaldı zihinlerde. Gençler neleri nasıl yapıyorlar, du-**

rumlara nasıl bakıyorlar gibi örtük bir sorular dizisi varsa bu festivalin kapsamı içinde, bu soruların yanıtları çok da bulunamadı diye düşünüyorum.

Bu ikili bir durum. Birincisi mimarlara bırakılmış olan durum. İkincisi de format gereği alışıldık, bildik araçlar kullanılarak, herkesin bu duruma dahil olmasının sağlanması. Burada bir tema var, temaya göre çağrılmış katılımcılar var ve insanlara yaklaşık

BAKMAK | ALI CENGİZKAN

cengizka@metuarch.edu.tr

Kabuk düşünce

Yaşamak kabukları: 2

Önerip duruyor: Balkonlar yapılmasın! Şöyle diyor bir şiir':

Balkon

Çocuk düşerse ölür, çünkü balkon/Ölümün cesur körfezidir evlerde./Yüzünde son gülümseme kaybolurken çocukların/Anneler anneler elleri balkonların demirinde./İçimde ve evlerde balkon/Bir tabut kadar yer tutar./Çamaşırlarını asarsınız hazır kefen/Şezlongunuza uzanın ölü./Gelecek zamanlarda/Ölüleri balkonlara gömecekler./İnsan rahat etmeyecek/Öldükten sonra da./Bana sormayın böyle nereye/Koşa koşa gidiyorum/Alından öpmeye gidiyorum/Evleri balkonsuz yapan mimarların."

(Çocuğu düşen babanın çığılığı.

Onun için Almanlar 1.20m yapıyor korkulukları.)

Önerip duruyor: Açık bırak pencereyi! (Ama ruhumun pencere-lerini de!)

(Onun içindir evrenselliği ve yöreselliği.)

Önerip duruyor: Merdivenleri ahşap yapın!¹

(Hiç çocuk ölmemiştir sofanın sonundaki merdivenlerde.)

Önerip duruyor: Seviştikten sonra, ayakkabınızı çıplak ayak giyin.⁴

(Gülten Akın'ı okuyun, ne duruyorsunuz!)

Önerip duruyor: Akçe geçmez derz! (Akrep istemez içeride, kim mi?)⁵

(Sinan da "alçak mimar"; Tanpınar da; Arkan da; Süreya da.)

Önerip duruyor: En serin yere kurmalı çardağ⁷

(Güneşi unutturan, göğü basan "apartman" icat olmamış.)

Önerip duruyor: İçeriye getirin gökyüzünü, tavani dışarı taşıyın!⁸ (Topkapı, o en büyük hapisane: İçeriye taşınan geyikli duvar halıları, dışarıdadır ruhun otağı.)

Kabuk düşünceyi kırıp mimarinin ne olmadığından başlamalı: Mimari somut birşey değil; somut varlıkla aktarılıyor oysa. Ahmet Muhip Dıranaş'ın Olvido şiirindeki "söylenmemiş aşk" gibi söylenmeden varolan şeydir mimarlık:

"Söylenmemiş aşkın güzelliğiydir/Kağıtlarda yarım bırakılmış şiir;/İnsan, yağmur kokan bir sabaha karşı/Hatırlar bir gün camı açtığını./Duran bir bulutu, bir kuş uçtuğunu,/Çöküp peynir ekmek yediği bir taşı.../Bütün bunlar aşkın güzelliğiydir."

Nazım Hikmet'in mimarlığımı unutmamalı; Giderayak:

"Giderayak işlerim var bitirilecek,/giderayak./Ceylanı kurtardım avcının elinden/ama daha baygın yatar, ayılamadı./Kopardım portakalı dalından/ama kabuğu soyulamadı./Oldum yıldızlarla haşır neşir/ama sayısı bir tamam sayılamadı./Kuyudan çektim suyu/ama bardaklara konulamadı./Güller dizildi tepsiye/ama taştan fincan oyulamadı./Sevdalara doyulamadı./Giderayak işlerim var bitirilecek,/giderayak."

Kabuğum yumuşak, kabuğum derin; kabuğum inanılmaz sert, içindeki ben inanılmaz biçimde sınırsız. Zamana yayılı ve onunla tanımlı bir ömrü yaşarken, belirsizi, anlaşılması, elle tutulmazı seçmiş görünüyorum. Ama öyle mi? Aradığımı, söz'ümü, ne ettiğimi, ne bulduğumu, ne beklediğimi ve neyi kaçırdığımı bilmiyorum mu? Bunları bildiğim için, bakmasını ve görmesini bildiğim için ben, ben değil miyim?

Kabukta barınırım ben, bunu "açık etmek" istedim sadece: Kabuğum ben değilim ■

Notlar:

1 Sezaî Karakoç biliyor ve söylüyor 1957'de.

2 Ah Federico, Federico Garcia Lorca

3 'Anonim deyiş' diyorlar buna.

4 Yaklaşık bu duyuyu savunuyor İ. Mert Başat.

5 Selçuklu duvar ustası.

6 Cemal Süreya'yı "alçak mimar" sayan benim.

7 Cümahlıkzıklı Hilmi Usta.

8 Sahi, hangi Padişahı?

Devam eden yarışma ve etkinlikler

Gaziosmanpaşa Belediye Binası ve çevresi tasarım yarışması

Belediye Binası ve çevresinin kente kazandırılmasının amaçlandığı yarışmanın son başvuru ve teslim tarihi 27 Ekim.

www.mimarlarodasi.org.tr

Ulusal Fotoğraf Yarışması 2004: Çatılar, Bacalar ve Yaşam

Bursa Mimarlar Odası'nın düzenlediği yarışmanın teslim tarihi 19.11.2004

www.bursamimar.org.tr/htm/fotoya.htm

DOCOMOMO Türkiye Ulusal Çalışma Grubu

Türkiye Mimarlığında Modernizmin Yerel Açılımları Poster Sunuşları 10-12 Kasım 2004'te ODTÜ Mimarlık Fakültesi, Ankara'da yapılacak.

www.docomomotr.itu.edu.tr

Showtime Yarışması

30 Eylül'de sonuçları açıklanan yarışmanın sonrası 19 eserini yer aldığı sergi 4 Ekim ile 4 Kasım arası Budun Design Mağazası'nda gezilebilir. Bilgi için: 02122259791

